

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se označilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravništva naj se blagovoliito pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Spinčič o položaju.

Zabeležili smo že, da se je dne 18. t. m. vršil v Trstu občni zbor pol. društva „Edinost“. Občni zbor je bil preslajna manifestacija, zlasti zanimiv pa je bil govor Spinčičev.

Spinčič je v uvodu svojega govora najprej karakteriziral Taaffejevo in koalicijsko ministerstvo, potem pa prešel na Badenija in na položaj v drž. zboru in na Primorskem. Po „Edinosti“ slove ta glavni del njegovega govora tako-le:

Odkar sem v državnem zboru — sedaj je že 7 let — videl sem na krmilu že štiri vlade, videl sem 4 ministerstva. V tem spreminjanju vlade, gospoda moja, vidim jasen dokaz, da se morajo v naši monarhiji spremeniti politični odnosi, da je treba dati tlačenim narodom njih pravice, da treba vzeti onim narodom, ki imajo preveč, ter dati onim drugim, tlačenim narodom. Tudi viši krogi sami uvidevajo, da je treba dati narodu, kar je narodovega. Ti krogi uvidevajo, da je potrebno to, a izvršiti nočejo tega; nočejo ničesar vzeti onim drugim, ki imajo preveč, in dati onim drugim, ki še nimajo skoro ničesar!

Narodi, ki uživajo v Avstro-Ogerski monarhiji predprave pred drugimi, tlačenimi narodi, so, kakor znate Vi vsi, v oni polovici Madjari, in v tej polovici Nemci ter njihova podružnica, Italijani!

Vi vsi znate, da so se združili ti Nemci in ta njihova podružnica s krivim liberalizmom, ki se zove tudi židovski liberalizem. Nastala je borba mej krivim liberalizmom in mej krščanskim liberalizmom. Ta borba se prikazuje v raznih oblikah, bodisi v obliki federalizma, avtonomizma itd., prikazuje se o vprašanju šol, a vselej smo na starem: v borbi smo proti krivemu liberalizmu, vselej nepravničnemu, zlasti slovenskim narodom.

Omenil sem poprej, da so sledila 4 ministerstva v kratki dobi, v dobi komaj 6 let, in jaz jih hočem označiti na kratko.

Bilo je ministerstvo, kateremu je stal na čelu grof Taaffe. To ministerstvo je vladalo od l. 1879. do 1893, torej 14 polnih let, kar pomenja nenavadno dolgo dobo v naših odnosih. Nazivali so to ministerstvo slovenskim, in to zagledali, ker je

dalo nekaterim Slovanom nekoliko pravic; imenovali so je slovauskim, ker je grof Taaffe obljubil, da pripomera tudi ostalim Slovanom do njih pravic. Dokler so ljudje verovali v te njegove obljube, da hoče biti pravičen tudi slovauskim narodom, do tedaj je moč stal trdno. Kadar pa se je začela izgubljati vera vanj, in kadar so uvideli Slovani, da ne misli zaresno s svojimi obljubami, in kadar se je ta vera izgubila popolnoma, je propadel, akoravno je bil jak, močan, akoravno je užival veliko veljavo tudi pri samem Njegovem Veličanstvu cesarju. In ni čuda, da je propadel, ko ni hotel biti pravičen slovauskim narodom.

Sledilo je ministerstvo koalicijske. Oao je imelo že v svojem postanku znamenje ali kál svojega propada. Ta koalicija je bila namreč nenaravna in nepravilna. Nenaravna, ker so se v njej zvezali najrazličnejši življi, kakor liberalci, konservativci, federalisti, centralisti, avtonomisti in drugi; ljudje torej, kateri ne morejo dolgo ostati skupaj, kateri so si, kakor ogenj in voda. Nepravilna je bila ta koalicija zato, ker ni ustrezala zahtevam narodov. Ker je bila ta koalicija tako nepravilna in nenaravna, je brzo propala, čeravno so bili v njej največji državniki, kakor Plener, Hohenwart in drugi.

In ravno sedaj mi prihaja na misel, da je storil neki časopis jako umesten izrek: da sta si dala Plener in Hohenwart, ko sta sklepala koalicijo, otroven ali stupehen poljub.

Koalicijskemu ministerstvu je sledilo ministerstvo uradnikov. Nekateri so se nadejali, da to ministerstvo ustreže slovauskim narodom, a hitro so spoznali, da ne bode nič iz tega. Bili so prevarjeni. To ministerstvo ni bilo pravično Slovanom, in zato je kmalu izginilo s površja.

Badeni je že dlje časa na ministerski stolici. Več časa se ni vedelo, kakov bode grof Badeni; ali bode bolj nagnjen na krivi liberalizem, ali na pravi liberalizem? Ali na krivičnost nasproti raznim narodom, ali na krščansko pravičnost proti vsem narodom v Avstriji? Vseled te nejasnosti grof Kazimir Badeni v začetku ni imel niti odločnih nasprotnikov, niti odločnih pristašev. Tekom svojega ministirovanja je izdal neke naredbe za dve deželi, za Moravsko in Češko, vsled katerih je dal nekoliko pravic

jednemu delu češkega naroda, torej ne vsem Slovanom.

Že ti naredbi sta bili vzrok, da je dobil proti sebi odločnih protivnikov, a zato pa še ni dobil odločnih pristašev. Njegovi odločni protivniki so v prvi vrsti nemški liberalci in nacionaoci, na čelu njim znani kričač Schönerer. Ti so začeli ropotati v državnem zboru; klicali so na pomoč tudi od zunaj; sramotili so vladu, onemogočili so parlamentarno delovanje, napravili stanje v parlamentu tako neznočno, da ni bilo več možno vzdržati v parlamentu. Ropotali so v parlamentu, gospoda moja, huje ko divjaki, in temu ropotu se je vdala vlada grofa Badenija. Zaključilo se je državnozbornsko zasedanje in ropot se je preselil z njimi iz parlamenta v javno življenje; čitali ste, kako silovito so postopali v Hebu ti nemški razsajalci, in od tam so prinesli ta ropot celo na tuja tla, od koder rujejo proti Avstriji.

Kaj se učimo mi iz tega ropota? Nama je to dokaz, kako nemški liberalci mislijo z ustavnimi pravicami avstrijskih narodov; z druge strani je namen temu ropotu njihovemu ta, da zastrašijo vladu. To jim je obveljalo že večkrat. Če opazujete natanjko njihov židovski liberalizem, bodele videli, da, če se je dogodila proti njim le kaka malenkost, ropočejo strašno; niti sami ne verujejo, kar kriče. Proti njim bi se dalo kaj doseči jedino le z odločnostjo, delovanjem na temelju zakonov. Strogo bi se morali izvajati državni temeljni zakoni, in strogo bi se moralo postopati proti vsem onim, ki se pregrešajo proti tem zakonom. To bi bila naloga c. kr. vlade. Ne, odločnosti pa ni pokazal gosp. grof Badeni.

Ekskalenca grof Badeni nima odločnih pristašev. To je bil tudi vzrok, da se je zasnova večina v državnem zboru, ne v ta namen, da bi podpirala grofa Badenija, ampak v ta namen, da prisili njega ali pa njegovega naslednika, da bode delal po zakonih.

Močni utegnejo biti posamičniki. Jak je bil Taaffe, jak je bil morda grof Badeni, a brez večine v parlamentu ni opravi ničesar prvi, in ne opravi ničesar drugi. Večina narodov je odločilna v parlamentarnem življenju. Tako večino imamo sedaj.

LISTEK.

Vrnitev.

Spisal Guy de Maupassant.
(Konec.)

Martin je prestrašena poskočila, a mož ji je rekel: „Daj mu kos kruha in kozarec jabolčnika; že dva dni ni ničesar jedel.“

Na to sta šla oba v hišo, mati in hčerki so jima sledile. Berač je sedel in začel jesti. Upognil pa je glavo, da ne bi videl njihovih pogledov. Mati ga je opazovala stojó. Obe deklici Martin-ovi sta stali s hrptom naslonjeni na vrata, jedna z najmlajšim v rokah, in nista obrnili radovednih očí od njega. Dečka, ki sta sedela v pepelu, se nista več igrala z rjastim železnim loncem, kakor da bi morala ogledovati še onadva tujca.

Lévesque pa si je vzel stol in začel: „Od daleč pridete, kaj ne?“

„Iz Cete.“

„Peš?“

Da, peš; če se ne moremo peljati moramo iti peš.“

„Kam ste pa namenjeni prav za prav?“

„Semkaj.“

„Poznate li tu koga?“

„Znabiti.“

Nekaj časa sta molčala. Tujec je jedel počasi, dasi je bil zelo lačen, in je po vsakem grizljaju kruha oplaknil grlo s požirkom jabolčnika. Bil je ogorelega, gubastega in upalega obraza. Poznalo se mu je, da je že veliko trpel.

Lévesque pa ga je vprašal sedaj surovo: „Kdo pa ste?“

Ne da bi ga pogledal, mu je odgovoril oni: „Martin mi pravijo!“

Mati se je stresnila, stopila naprej jeden korak, kakor da hoče pogledati postopača prav blizu, pa obstala pred njim z visečimi rokami in odprtimi usti,

Nihče ni zinil besede.

Končno je zopet začel Lévesque: „Ste li tu doma?“

In oni na to: „Da, (tu sem doma.“

In ker je končno dvignil glavo, so se srečale njegove oči z očmi žene, globoko se utopile jedne v druge, kakor da so se njuni pogledi pribili mej sabo. In najedenkrat je zavpila z izpremenjenim, globokim in s tresočim glasom: „Si li ti, moj mož?“

Zamrmral je počasi: „Da, sem.“

Ni se ganil, ampak mirno je zvečil dalje kruh.

Lévesque pa, ki je bil bolj presenečen kakor vznemirjen, je jecjal: „Ti si, Martin?“

In oni mu reče priprosto: „Da, sem.“

Lévesque ga je zopet vprašal: „Odkod pa prihajaš?“

In nato je pripovedoval tujec: „Od afriškega obrežja. Na neki kleti smo se razbili; samo trije smo se rešili: Picard, Vatinel in jaz. Potem so nas zajeli divjaki, in imeli dvanaest let v sužnosti. Picard in Vatinel sta že mrtva. Angleški potovalec, katerega sem našel, me je vzel saboj in pripeljal v Cete. Zdaj sem zopet tu.“

Martin si je zakrila obraz s predpasnikom in začela jokati.

Lévesque pa je zaklical: „Kaj naj naredimo sedaj?“

In Martin je vprašal: „Si li ti njen mož?“

In Lévesque nató: „Da, sem.“

Pogledala sta se in molčala.

Nato je ogledaval Martin po vrsti otroke in pokazal z glavo na dekletci. „Sta li moji?“

In Lévesque na to: „Da, tvoji sta!“

Ni vstal, ni ju objel, ampak je samo dejal: „Bog, zrasi sta!“

Glavna skupina te večine sestoji iz onih poslancev, ki zastopajo pravi krščanski liberalizem, ki hočejo pravico vsem narodom, in to so Mladočehi in češki velikaši.

V Budčevicah, kjer ni bilo nobenega izmed nas, spomnil se je knez Friderik Schwarzenberg tudi nas, našega naroda; rekel je, da treba zadovoljiti tudi nas Hrvate in Slovence, zadovoljiti, da treba ne samo čuvarjev proti severozapadu, ampak tudi čuvarjev proti jugozapadu.

Druge važna skupina večine v zbornici poslancev so Poljaki. I oni so z nami. Če bi se ne zavzemali za prava drugih narodov, sorodnih Slovanov, izgubili bi tudi oni tla pod nogami. In res so čisto pokazali svojo ljubezen do drugih narodov, pokazali so to ljubezen čestokrat tudi nam. Njim na čelo stoji sedaj mož, častit starec, ki se je, mislim, že s tem, da je vstopil v večino, pokazal neodvisnega od svojega sorojaka, ekselence grofa Badenija, in da hoče vztrajati v tej večini, bilo to ljubo grofu Badeniju, ali pa ne. Da li bode to ljubo grofu Badeniju, ali ne, tega jaz res ne vem.

Tretja mej večimi skupinami sedanje večine so nemški konservativci. Oai imajo, kakor spleh vsi Nemci, vsega dovolj. Ti želijo samo, da bi se nekoliko spremenile šolske razmere. Ti so vsekakor najpravičnejši mej Nemci. Oai so bili jedini, ki so se postavili po robu ropotanju Schönererja in njegovih drugov.

Četrta glavna skupina je tako zvana slovanska krščansko-narodna zveza. V tej zvezi smo tudi mi hrvatski in slovenski poslanci.

Na shodih, v novinah, se je vedno in vedno povdarjala želja Hrvatov in Slovencev, da bi bili ti poslanci jedini in neodvisni. Ta želja se je izražala posebno tudi tukaj vsako leto na zborih političnega društva „Edinost“. Minolo je 6 let, a ni malo se nismo mogli približati uresničenju te želje. Da, došlo je do tega, da so bili hrvatski in slovenski poslanci — dasi jih je le malo po številu — razdeljeni v 3 male skupine. Sledeč so uvideli sami poslanci in vsakdo, da s takim cepitjem ne pridemo dalje, in ne dosežemo ničesar.

Kakor klasično pričo za potrebo zjedinenja in neodvisnosti hrvatskih in slovenskih poslancev navedem sedaj že ranjkega Kluna. On je bil velik spoštovatelj Hohenwartov, on je bil takorekoč zaljubljen v tega državnika, in vendar je tudi ta mož kratko pred smrtjo pripoznal meni in še nekaterim drugim poslancem, da goji prepričanje, da vsaki poslanec naš, naj si bode Slovenec ali Hrvat, mora vstopiti v jeden hrvatsko slovenski klub. Do hrvatsko slovenskega kluba sicer ni prišlo, mesto tega se je ustanovila slovanska krščansko-narodna zveza. Ta zveza je neodvisna od vsakega, in tudi od vlade. Ta skupina se ne razlikuje od namerovanega hrvatsko slovenskega kluba samo v tem, da ima drugo ime, ampak tudi v tem, da je v njej tudi nekoliko poslancev drugih slovanskih narodnosti. Tej zvezi je pristopilo tudi 7 Malorusov in 1 Čeh iz Morave. Ta zveza je bila ustanovljena v zadnjem hipu, vendar pa še o pravem času. S tem se je preprečilo v zadnji hip, da ni prišlo do večine, ka-

tero je snoval grof Badeni. Da pa ni prišlo do tega, ima se pripisati po velikem delu, ali morda najbolj naši slovanski krščansko-narodni zvezi. Jaz se na-dejam, da se tudi vzdrži ta zveza, da se vzdrži ta večina. Ta večina ima jasen in odločen program, namreč program, glasom katerega se morajo dati vsem narodom pristojajoča jim prava.

Nadaljni dokaz v to bi bil tudi banket na dan zaključenja državnega zbora. Banket so priredili poslanci skupin večine v parlamentu. Predsedoval je starina Jaworski; na tem banketu so govorili zastopniki narodov, ki so v večini. Bil je to krasen, lep večer, in moj drug, dr. Laginja je meni, ko sva šla od tega banketa, rekel, da ta večer velja več, nego vsa dva meseca, katera smo preživeli v državnem zboru.

Spoštovana gospoda! Jaz opazujem dogodke in slušam pritožbe zastopnikov raznih pokrajin. Razgovarjal sem se s poslanci onih narodov, ki so tlačeni več ali manj, ali moram reči, da takega stanja, kakor je tukaj na Primorskem, ni nikjer. Naše stanje je neznosno. Mi se borimo za narodni obstanek, mi se borimo za: „biti“ ali „ne biti“. Mi se moramo boriti, in borimo se brezuspešno že desetletja in desetletja. Borimo se ne samo za uk v svojem jeziku v viših in srednjih šolah, boriti se moramo za uk v svojem jeziku v ljudskih šolah. Niti osnovnih šol nam ne privoščijo v našem jeziku. Vzglede je tržaško šolsko vprašanje. Koliko let že prosite slovenske šole v Trstu, a je še niste dobili! Uničiti nas hočejo. Duh tujinstva hočejo vcepiti v našo kri. Mi se moramo boriti za naš jezik tudi v cerkvi, kakor nam kaže žalostna slika v Rojani. Slične razmere so tudi na raznih drugih krajih Primorske, posebnost Istre. Po mnogih krajih so odstranili iz cerkve narodov jezik, in nadomestili so istega s tujim, akoravne se je reklo, „nil innovetur“. Daj gospoda moja, „nil innovetur“, ako bi bilo to v korist Slovanom, ali „innovetur“, ako je to na škodo istim!!

Kako se postopa z nami, to nam kaže eklatantno uprav naš volovski okraj. Temu okraju načeljuje Slovenec. Tam prebivajo skoro izključno Slovenci in Hrvatje, in tudi tam, gospoda moja, se moramo mi boriti za našo narodno stvar. Tudi v tem okraju, kjer biva le 700 Italijanov, ki pa vsi brez izjeme govorijo slovensko ali hrvatsko, če tako zahteva njihova korist, tudi v tem okraju, kjer je poleg 35.000 Hrvatov in Slovencev, le 700 Italijanov, uraduje in piše se vse v blaženi italijanščini. Kaj hočete več!

Drug žalosten dokaz o naših neznosnih razmerah, o zatiranju naše stvari, imamo v občini pomjanski. Tja se pošilja načelnikom občine upravitelj, ki ne pozna veliko, ali pa morda nič slovenski. Občina pa je izključno slovenska. Vsa uprava je v rokah najhujšega razsejalca proti nam Hrvatom in Slovincem! (Konec prih.)

V Ljubljani, 26. julija.

K položaju. Ker poročajo listi, da se snide češki deželni zbor v posvetovanje glede dveh vladnih predlogov, glede narodnostnega zakona

in glede zakona o kurij, odgovarjajo „Narodni Listy“: Iz nemškega vojnega tabora odmevajo sedaj proti Badeniju štiri bojni klice: prvi, najglasnejši se glasi: preklič jezikovne naredbe! — drugi: proč Badenij! — tretji: nemškonnarodna kurija v češkem dež. zboru, — četrti: jezikovni zakon za Češko. Izmed teh štirih klicev zveni seveda najzopornejši na uho ekselence Badenija nesalonski klic: „Abzug Badenij!“ Zato študira sedaj ostale tri klice, da bi udušil tega. Možno je torej, da nas Badeni preseneti ali v dež. zboru, ali v drž. zboru z zakonskim črtežem glede jezikovnih razmer ter Nemcem na ljubo suspendira naredbe. Na to moramo biti pripravljeni. Čehi nimamo ničesar proti uravnavi jezikovnega vprašanja potom zakona, a vedno smo povdarjali, da je to stvar deželne, ne pa državne zakonodaje. Nemci pa hočejo, da se vprašanje reši v parlamentu, in to je prva težava. Nemški obstrukcionisti ne bodo privolili z zakonom onega, česar ne priznavajo upravičenim v jezikovnih naredbah. Tako najiven pa menda ni Badeni, da meni: Čehi bodo zadovoljni tudi tedaj, če se jim da še kaj manj kakor jim je bilo dovoljeno z naredbami. Z naredbami naš narod še daleko ni zadovoljen, in v nebo kričeče krivice so le deloma odpravljene. Vsak tak načrt, ki bi torej nameraval dati Čehom še manjše mrvice, bi moral pasti, kakor sta padla Scharschmidov jezikovni predlog in predlog pokojnega generala Benedeka.

V ogerskem parlamentu debatujejo že tri dni o predlogu ministerskega predsednika, naj se vse seje za jeduo uro podaljšajo. Ako bo podaljšanje sej sprejeto, začne opozicija z obstrukcijskimi predlogi in z imenskim glasovanjem. V obeh taborih se oglašajo govorniki, ki delujejo na to, da se prenapete difference umilijo. Posl. Pulszky pa je s svojim agresivnim govorom iz nova poostiril razper.

Dschewad paša se je navzlic ugovorom poslaniškov in navzlic zagotovitvam, katere je podal angleški parlamentni podtajnik, Carzon, vendar le odpeljal v sredo ponoči na Kreto. Pred odhodom ga je sprejel sultan v privatni avdienci ter mu izrazil svoje posebno zaupanje. Dejal mu je: „Mohamedanci in kristjanje te spoštujejo, in vsa Evropa se zanaša na te.“ — Sultan je razun tega z redi odlikoval pašinega brata in svaka pa oba tajnika, ki spremljata Dschewada. — Kristjanje so brzojavili sultanu, da so zadovoljni z Dschewadom, ker se boje, da pridejo sicer v angleške ali ruske roke. Prosiijo samo, naj sultan kmalu napravi red na otoku. Poroča se, da so odpelje že te dni 32 turških batajlonov iz Kavalle na Kreto.

Nemški društveni zakon so v soboto srečno pokopali. Dolgo časa je divjala parlamentarna bitka, a vsi napori oficijoznega časopisja niso pomagali, vse strašenje z anarhisti in s socijalnimi demokrati, vse grožnje, da vlada razpusti parlament, če ne sprejme zakona, — ves ta velikanski aparat ni pomagal vladi nič. Liberalne stranke v zvezi s centrom so glasovale složno proti zakonu, in niti izborni govor Mquela ga ni mogel rešiti. Dub, ki je prevejal ves zakonski načrt, je bil skrajno nazadnjaški, omejevanje društvene svobode bi se še poostriilo, policija pa bi imela skoro neomejeno pravico, razpuščati zborovanja. Lex Recke-Stumm je torej na veselje vseh svobodomislelnih državljanov pokopana za vselej.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 26. julija.

— (Vseslovenski shod) Dosedaj smo poročali, kakšen odmev je našel nasvet, naj bi se v kratkem priredil vseslovenski shod, ne le mej Slovinci, ampak tudi mej našimi severnimi brati Čehi. Sedaj pa naj omenimo, kako razsajajo Nemci že zdaj, ko se tak shod še niti vršil ni. Celovške „Freie Stimmen“ izlivajo ves svoj žolč nad našim zadnjim dopisom: „Ne vdajmo se!“ „Freie Stimmen“ pišejo o vseslovenskem shodu mej drugim: „Wir glauben, dass es gerade mit Rücksicht auf die Erregung der Deutschen für die Slovenenführer das Klügste wäre, hübsch daheim zu bleiben und ruhigere Zeiten abzuwarten, zu denen sie sich dann in Laibach oder Agram versammeln mögen.“ Gospod urednik, državni poslanec Doberník upa torej, da bode slovenski narod kdaj „mirnejše čase doživel! Toda mi Slovinci hočemo s temi „mirnejšimi časi“ že sedaj pričeti, in v to svrhu bomo priredili vseslo-

Lévesque pa je začel iz nova: „Kaj naj naredimo sedaj?“

Martin je bil zmešan s tem vprašanjem ter ni vedel ničesar povedati. Končno pa je dejal: „Ravnal bom kakor ti. Škoda ne smeš imeti nčbene. Drugače je seveda s hišo. Jaz imam dva otroke, ti pa tri. Čegava naj bo mati, tvoja ali moja? — Zadovoljil se bom z vsem, kar ukreneš, a hiša je vsekakor moja. Oče jo je zapustil meni, v njej sem rojen, in notar ima pismo.“

Zena je še vedno jokala; izza modrega predpasnika se je čulo, kakor rahlo skrivno ihtenje. Deklici sta se približali očetu ter nemirno pogledovali tujca.

Nebal je jesti in vprašal: „Kaj torej naredimo?“

Lévesque je dobil v glavo misel.

„K župniku pojdemo; on naj razsodi.“

In Martin je vstal; ko pa se je bližal svoji ženi, mu je padla na prsa in ihtela zaklicala: „Moj mož! Ti si Martin, moj ubogi Martin!“

Držala ga je v objemu z obema rokama, dušo so ji polnili spomini iz dnij, ko je bila še mlada, in ko sta se ljubila.

Martin, ki je bil prav tako ginjen, jo je objel in ji poljubil pečo; otroke, ki sta sedela pri peči, sta začela jokati oba najedenkrat, ko sta čula, da

joka nju mati, najmlajši pa, katerega je pestovala druga Martinova hči, je kričal kakor razglašena piščalka.

Lévesque je vstal in čakal.

„Pojdiva,“ je rekel; „stvar se mora uravnati.“

Nato je izpustil Martin ženó.

Ko je gledal svoji hčerki, jima je rekla mati: „Dajta vendar svojemu očetu poljub!“

Bližali sta se mu objednem, začudeni in nekoliko boječi, toda brez solz. Objel je jedno za drugo ter pritiskal vsaki posebej na obe lici surov, kmetski poljub.

Ko pa je videl najmlajši, da se mu bliža neznan mož, je vpil, kakor da ga je prijel krč.

Nato sta odšla skupno oba moža.

Ko sta šla mimo kavarne du Commerce, je rekel Lévesque: „Ali ga spijsava jeden požirek?“

„Jaz že, je dejal Martin.“

In vstopila sta in sedla v sobo, popolnoma še prazno.

„He, Chicot, dve čašici boljšega! Martin se je vrnil, Martin moje žene, saj veš vendar, Martin iz „Sester“, ki se je bil izgubil!“

In gostilničar, debel, rudeč, napihnjen človek, je prišel, držeč v jedni roki tri kozarce, v drugi pa vrč, in mirno vprašal: „Glej vrnil si se torej, Martin?“

Martin pa je odgovoril: „Da, vrnil sem se! ...“

venski shod. Take čase pričakujemo že dolgo, in sedanji čas se nam vidi v to najbolj primeren. Odlasli ne bodemo več in tudi ne povpraševali, če je sedanji čas ugoden, najmanj pa slovenske renegate. Koroški „Herrenvolk“ tudi ni nas vprašal, če sme napraviti strankarski shod nemške stranke, in to v Celovcu, kjer ima 130.000 koroških Slovencev, t. j. dobra tretjina koroškega prebivalstva, tudi nekaj govoriti. Sicer pa svedoči srdito gobezdanje nemških listov najbolje, kako nujno potreben bi bil vseslovenski shod.

— (Proč z listom „Zur guten Stunde.“) Uredništvo in založništvo nemškega, tudi po slovenskem vse preveč razširjenega ilustriranega lista „Zur guten Stunde“ preplavlja te dni posameznike in celo županstva na Slovenskem z oklicem „Zum Kampfe der Deutschen in Böhmen“. V tem oklicu s cinično nesramnostjo piše proti Čehom, in na podlagi svojih nesramnih spisov o boju Nemcev proti jezikovnim naredbam agituje za razširjenje lista. Čehi so vsled teh člankov storili svojo narodno dolžnost, „Zur guten Stunde“ ne sme noben naroden Čeh naročiti. Posnemajmo tudi Slovenci ta izgovor in pokažimo vrata temu nesramnemu listu! Sicer je pa tudi to značilno za našo strpnost proti vsemu, kar je ptujega. Kaj bi storili Nemci, da bi jim bil slovenski list poslal svoje oklice ob jednaki priliki!

— (Zdravniška zbornica kranjska) ima jutri, v torek, 27. julija, ob 5. uri popoldne svoj občni zbor, kateri se bo vršil v zborniških prostorih na Turjaškem trgu št. 6 v II. nadstropju.

— (Odbor za zgradbo zavetišča in vzgojevališča v Ljubljani) nam piše: Podpisani odbor društva za zgradbo zavetišča in vzgojevališča v Ljubljani prosi, da se notica v Vašem listu z dne 19. t. m. o društvenem gospodarstvu nastopno popravi: Ni res, da je društveno imetje gosp. tajnika Jan. Smrekarja na razpolago, in ni res, da on društveno imetje investuje v svojo privatna podjetja in posestva, s katerimi se le sam na svojo lastno odgovornost še izven društva trudi, pospeševati ter čim prej mogoče realizovati društvene namene. Blagajno oskrbuje blagajnik pod nadzorstvom društvenih predsednikov. Društveno imetje rabi se le strogo po društvenih pravilih in po sklepih odbora v društvene namene. Z zgradbo v istini prepotrebne zavetišča in vzgojevališča pa društvo do sedaj, žalibog, še ni moglo pričeti, ker mu še manjka v to potrebnih sredstev, zato pa tem potem odbor vsem dobrohotnim mladino in rodoljubom kliče: Spomnite se se i dejansko zavetišča in vzgojevališča v Ljubljani!

— (Iredni občni zbor kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“) vršil se bo v sredo, dne 28. t. m., ob 8. uri zvečer v spodnji kavarni v „Narodnem domu“

— (Zveza slovenskih kolesarjev) priredi dne 8. avgusta t. l. na progi Trst-Celje dirko. Start ob 4. uri zjutraj v Trstu pred kavarno Fabris (Piazza caserma). Vozi se po državni cesti tako, da gre vsak izmed dirkačev mimo sledečih kolesarskih postaj: Sežana Razdrto-Postojna Logatec-Vrhnika Ljubljana Trzin Domžale Trojane Vransko-Zalec Celje (Narodni dom). Na vsaki postaji stali bodo člani zveze, kateri bodo iz prijaznosti zapisovali, kdaj se je ta ali oni izmed gg. udeležencev mimo pripeljal. Razpisana so tri darila, prvo v vrednosti 25 gld. Razun tega dobi vsak udeleženec distančne vožnje časovno svetinjo, če prevozi progo v 8 urah. Vložek 5 kron. Ob 12. uri opoldan pričakujejo se zadnji izmed gg. udeležencev pred „Narodnim domom“ v Celju. Na to udeležba članov „Zveze slov. kolesarjev“ pri slavnosti, katero priredi „Celjski Sokol“ povodom blagoslovljenja zastave. Zvečer pri komersu v „Narodnem domu“ razdelitev častnih daril po predsedniku „Zveze“. Prijave do dne 5. avgusta t. l. osme ure zvečer do rednika „Zveze“ g. Frana Gombača.

— (Poročil) se je danes v frančiškanski cerkvi g. Anton Pogačnik, vinski trgovec in hišni posestnik v Šiški, z gospodično Mici Matjanovo, hčerjo znanega narodnjaka g. Matjana v Gorenji Šiški. Čestitamo!

— (Roparski napad) Dne 11. t. m. okoli 10. ure ponoči cropal je neki človek v obližju uršulinske cerkve v Ljubljani delavca Janeza Podržaja za svoto 15 gld. Storilec utekel je proti Gradišči. Na vpitje Janeza Podržaja prišel je od kavarne v „Zverdi“ na lice mesta neki gospod, kateremu je Podržaj takoj ves dogodek razložil. Ker bodo izpovedbe tega, sodišču neznanega gospoda za preiskavo zelo važna, vabi ga ces. kr. deželno kot preiskovalno sodišče v Ljubljani item potem, da se v svrhu zaslišanja oglasi pri preiskovalnem sodniku v Hrenovih ulicah števil. 15, soba 3.

— (Pošta v Vodmatu) Piše se nam: Kar nič nismo zadovoljni z načinom, kakor se nam do stavljaajo pisem. Samo po enkrat nas počasti pismonoša, in še to vsak dan drugi. Navadno pošiljajo k nam novince, ki letajajo z neko skico od hiše do hiše, in v kljub temu dobivamo pisma šele

tretji dan. Tako rabi pismo iz Dolenjske tri dni do nas: Včeraj je bilo odposlano, danes je pismonoša ni vzel s sabo, ker gre prej, kakor pridejo pisma z dolenjskim vlakom. Popoludne ne pride. Jutri ne najde hiše, ali je pa šel mimo in noče iti nazaj. Toraj šele pojutrajšnjem je dobimo. To pač ni v redu!

— (Iz Št. Lenarta nad Škofjokoko) se nam piše: Dne 22. t. m. vršila se je tukajšnji jednorazrednici, katera se je odprla še le jeseni pretečenega leta, javna skušnja šolarjev. To svečanost je počastil s svojo prisotnostjo g. dr. Jernej Zupanec, kateri je z veliko denarno podporo ustanovil to šolo. Prisostoval je skušnji tudi ves krajni šolski svet, kakor tudi nekateri roditelji otrok. Ob 11. uri pričela se je skušnja. Učenci in učence bili so izprašani iz vseh predmetov in so odgovarjali tako točno na vsa vprašanja, da so bili vsi navzoči presenečeni nad tolikim uspehom prvoletnega pouka. Po izvršeni skušnji obdaroval je g. dr. Zupanec 35 učencev in učenk z molitveniki in z bleščnimi kronami. Da je skušnja sama, kakor tudi obdarovanje napravilo globok utis na obdarovance in njih roditelje, je uvidno. Gotovo bodo radi še naprej pošiljali otroke v šolo, kjer se toliko koristnega nauče pod vodstvom spretnega učitelja. Na to je bila lepa slovesnost zaključena, in otroci so šli radostnega srca domov. Gosp. dr. Jernej Zupanec postavil si je z ustanovitvijo tukajšnje šole trajen spomenik.

— (Ubogi kmet.) Z Dolenjskega se nam piše 24. t. m.: Včeraj so bili pri nas močni nalivi, in tudi toča nas je obiskala. Nekaj let nam je prizanašala in že smo bili veseli, da je ne bo več. A ni nas pozabila. V Beli Krajini je 23. t. m. hudo tolkla. V Novem mestu je padala poneči in le bolj pohlavno. Nalivi so iz rigolovanih vinogradov odnesli veliko zemlje s trjem vred. Tako imamo danjci skoro vsako leto svojo škodo, potem pa še „zaprtijo“, prepoved prevažanja prašičev, ki bo odslej menda nekaj stalnega. Kmet mora priti na beraško palico. Živina je bila in bo vedno bolna, a ker se smejo prašiči le iz povsem zdravih krajev spravljati v trgovino, je kupčija s prašiči prišla na nič. Vzlic temu ne obupamo; delamo kar se da in rane se kolikor toliko zopet zacelijo. Da je toča le še tako dolgo čakala, da smo žito spravili. V novih vinogradih je škoda velika, zlasti, ker iste ni napravil državni denar, ampak težko v Ameriki zaslužen denar in pridne roke doma ostalih žensk in moških. Opozarjamo državne poslanca, ki zdaj tudi po Dolenjskem shode prirejajo, da bi ravno Dolenjski kazalo pridobiti kaj drž. denarja za obnovo vinogradov. Naša dežela trpi po umah več, kakor bodi katerakoli druga avstrijska, a na nesrečo so podvezane tudi žile trgovini in to vsled kužnih bolezni.

— (Iz Vel. Lašča) se poroča: Dne 22. t. m. popoludne ob 2 uri 20 min. treščilo je mej budim nalivom in prejšnjim gromenjem v kozolec tukajšnjega posestnika Josipa Tomšiča. Kozolec je bil hipoma v plamenu, ker je strela šla pajpreje vodoravno od jednega korca na drugi in potem posevno skozi cel kozolec v zemljo ter tako na enkrat uždala cel kozolec. Nevarnost je bila velika, ker so v okolici sami leseni kozolci in skednji na daljavo od 3. do 10. metrov in vsi ti so bili napolnjeni z žitom in mrvo. Da se je ogej v pol uri popolnoma omejil in da je zgorel samo od strele vžgani kozolec in ne tudi sosednji kozolci in skednji, ki so se že na več krajih uždali, zahvaliti se moramo le z neumorno vztrajnostjo delujočemu tukajšnjemu gasilnemu društvu, ki je pod vodstvom neutrudljivega svojega načelnika g. J. Globočnika takoj prihitelo na lice mesta z dvema brizgalnoma ter delovalo pri lokalizovanju ogeja in polivanju lesenih objektov z vzgledno, posnemanja vredno vmeno, klub neznosni vročini. Pohvalno moramo tuoi še omeniti ženski spol, mej njim mnogo odličnih gospic in gospej, ki so neutrudno nosile v škafih vode, dasiravno je bil naliv, da so bile vse do zadnje nitke mokre. — Tukajšnje županstvo se čuti obvezanega, tem potem najiskreneje zahvaliti vse, ki so pomagali pri branitvi strašne nesreče, posebno pa vrlemu tukajšnjemu gasilnemu društvu in njega načelniku, sploh pa vodstvu in vsemu moštvu, ki je pokazalo, da se zaveda svojih dolžnostij ter jih tudi izvršuje bliznjemu v pomoč ne glede na lastno imetje. Živeli! — Občinski urad v Vel. Laščah, dne 23. julija 1897. — M. Kočevar, župan.

— (Iz Sodražice) se nam piše: V četrtek dne 22. t. m. ob 2. uri popoldne vula se je na naš okraj silovita ploha, katera je hipoma izpremenila naše ceste v deroč potok ter poplavlila ves naš trg. Voda drla je v hleve, iz katerih so prestrašeni ljudje v najhujšem džeju izgarjali živino. Kmalu potem pričela je padati po 1 deka težka, gosta toča, ki je opustošila do cela naše polje, v katerega pridelek smo letos stavili dokaj upanja. Najbolj prizadet v naši občini je deloma naš trg ter vasi: Zamostec, Sinovca, Lipovšca, Vince, Zopotok, katerih prebivalcem je toča razbila po hišah in vse šipe ter pobila in ranila kuretnino. Ponekod ne zagledaš na drevju niti lističa, na njivah nič drugega kot gole bilke. Fižol, krompir, kuruza, pšenica, ječmen, proso, vse je uničeno! Ubogemu kmetu trpinu ne bode iz letošnjega pridelka niti krmiti — prašiča, kaj šele, da bi mogel preživeti svojo družino. Kamor kreneš, slišiš le jok in zdihovanje, ki te mora ganiti. Morebiti si bode prizadeti kmet iz

prosil davka, ali kaj je par krajcarjev v primeri z velikansko škodo, ki mu jo bode pretrpeti v kljub temu, da ga tarejo itak že neznosni davki. Res pomilovanja vreden — kmet!

— (Dolenjske železnice) V Trebnjem in v Dobropolji se razširijo ondeta železniška skladišča.

— (Navihan slepar) Dne 19. t. m. se je na litijski pošti oglasil eleganten gospod, se predstavil kot trgovec in rezervni častnik Herzig ter brzojavil svoji ženi na Dunaj, naj mu brzojavno pošlje 180 gold. Denar je prišel, in elegantni gospod jo je z njim odkuril. Pozneje se je izkazalo, da je bil mož slepar. Pravi Herzig je bil pri vajah v Št. Juriju ob j. ž., slepar je pa porabil to priliko in Herzigo ženo opeharil za rešeno svoto.

— (Z Bleda) se nam poroča: V noči od dne 22. do 23. t. m. vlomil je neznan tat v urarijo g. Jakoba Peterla v Zagorinah ter odnesel stedeče ure: Jedno zlato remontoir-uro z zapenjačo, dve srebrni uri za dame, dve nikelj-tula, dve srebrni cilindri uri s ključki, jedno nikel-uro s ključkom in jedno srebrno remt.-savonnet-uro, dalje več posrebrnenih in niklaastih verižic. Ker bi se znal tat tu ali tam s prodajanjem ur ali ali verižic izdati, naj ga dotičniki takoj ovađijo policiji oziroma najbližji c. kr. orožni postaji.

— (Nezgod) Ponesrečil je dne 21. t. m., vračaje se iz Zagorja k Sv. Križu, nadučitelj gosp. Jeglič. Prišedši v Litijo, odpeljal se je v mraku, na poti se mu je v najhujši nevihti zvrnil voz v temi, in on je padel tako nesrečno pod voz, da mu je prizadelo mnogo udarcev po vsemu životu. Voznik ga je le z veliko težavo spravil v bližnjo vas, domu pa so ga šele drugi dan spravili.

— (Razpisane službe) Pri novoustanovljenem sodišču v Mariboru mesto kancelijskega ravnatelja v IX., kancelijskega predstojnika v X., 12. kancel. činjalov v X in 2 zemlj. knjige voditeljev v IX. čin. razreda z sistemizovanimi dohodki (prenehajo doseđanja 2 zemlj. knjige voditelja in 4 okrajnosodni kancelisti). Potrebno je znanje deželnih jezikov. Prošnje do 15. avgusta predsedstvu višjega dež. sodišča v Gradcu. — Na c. in kr. pomorski akademiji v Reki mesto asistenta za kemijo in naravoznanstvo z dnem 16. sept. t. l. letna plača 720 gld. in 120 gld. stanarine, eventuelno prosto stanovanje; dalje mesto suplenta matematike z letno plačo 1000 gld. in stanarino 200 gld. Prošnje za obe službi do dne 15. avgusta poveljništvu pomorske akademije v Reki.

* (Kako Nemci čislajo svoje pesnike?) Nemški pesnik Liliencron je v velikih denarnih stiskah. Nemci so, kakor znano, narod pesnikov, in takemu je seveda malo mar, če mu nekaj pesnikov lakote pomre. Nekateri Liliencronovi čestilci so sklenili, napraviti za pesnika kolekto. Razglasili so oklic na nemški narod. 700 časopisov je ta oklic priobčilo, in res nabrala se je kolosalna svota 120 gld.! Teh 120 gld. bodo Nemci ponudili jednemu največjih svojih pesnikov kot „dar narodov in dokaz narodove hvalečnosti“.

* (Dvoboj mej literati) Pred trami duevi sta se dvobojevala znani pisatelj Catull Mendes in ravnatelj Oeuvre-Theatre, Lugué Pol. Pol je bežal dvakrat, kar je Mendesa toli razkačilo, da je ozmerjal ravnatelja z bojazljivcem. Na to sta pozvala sekundanta Polova Mendesa, ki bi baje ne bil smel nasprotnika osteti.

Brzojavke.

Dunaj 26. julija. Pogajanja radi avtonomije Trentina so se razbila, ker je vlada odklonila vse zahteve trentinskih zastopnikov.

Dunaj 26. julija. Ogerski ministerski predsednik, baron Banffy je dospel iz Ischla sem. Poročal je cesarju o položaju v ogerskem parlamentu. Vlada upa, da doseže z opozicijo kompromis.

Praga 26. julija. Pri Radotinu na češki zapadni železnici sta trčila dva osebna vlaka. 10 oseb je bilo lahko ranjenih, 4 osebe težko.

Liberce 26. julija. Tu so bili veliki izgredi. Preuzročili so jih nemški telovadci, kateri so napadli češke.

Beligrad 26. julija. Po ekspoziciji ministrskega predsednika Simića, kateri je razil svoje obžalovanje, da so mej Srbijo in Turčijo nastala nasprotja, in da Turčija zatira na Turškem živeče Srbe, je bilo zasedanje narodne skupščine zaključeno.

Narodno-gospodarske stvari.

— Državne železnice. Ime na progi Sigmundsberg-Horn-Hadersdorf (L. B.) ležeče postaje Gars se s 1. avgustom premeni v Gars-Thunau.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Večkrat je gospodinja v zadregi radi juhe. Mesa ni vedno dobiti. A temu je lahko pomoči. Skuhaj vodo ter jej dodeni za vsako osebo $\frac{1}{2}$ čajne žlice Maggi-jeve juhe začimbe! Tako dobiš izborni in močno juho, ki tekne celo razvajencem.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Frana in Jožefa Schmuk posestvo v Slovenski vasi, cenjeno 1158 gld., dne 28. julija in 25. avgusta v Kočevju.
Matije Požeka posestvo v Burgi, cenjeno 455 gld. in 11 gld., dne 28. julija in 27. avgusta v Črnomlju.
Franceta Žiberta zemljišča v Slemenju, cenjena 1420 gld., in Franceta Radovana zemljišče v Cirkljah, cenjeno 300 gld., oba dne 28. julija in 28. avgusta v Krškem.
Neže Krnc zemljišče v Jelševcu, cenjeno 1144 gld., dne 28. julija in 1. septembra v Mokronogu.
Frana Strekelja zemljišča v Praprečah, cenjena 3730 gld. in 200 gld., dne 29. julija in 26. avgusta v Zatičini.

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:
Dne 20. julija: Ivan Orožen, delavec, 34 let, kap. — Neža Traven, kuharica, 20 let, opeklina.
Dne 21. julija: Vencel Vavra, čevljar, 25 let, legar. — Stanko Sič, učitelj sin, 3 mesece, kostenica. — Terezija Potočnik, postreščekova vdova, 64 let, srčna hiba.
V hiralnici:
Dne 20. julija: Ivana Koš, strežnica, 29 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Julij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
24.	9. zvečer	735.6	19.9	brezvetr.	jasno	0.0
25.	7. zjutraj	736.7	15.9	sl. jvzh.	megla	
	2. popol.	735.0	27.0	sl. jug	jasno	
26.	9. zvečer	735.3	20.2	sl. sever	jasno	0.0
27.	7. zjutraj	735.2	15.0	sl. svzh.	jasno	
	2. popol.	734.2	26.9	sr. svzh.	jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 20.2° in 21.0°
za 0.3° in 1.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 26. julija 1897.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 25 "
Avstrijska zlata renta	123 " 35 "
Avstrijska krona renta 4%	101 " 40 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 70 "
Ogerska krona renta 4%	100 " 30 "
Avstro-ogerske bančne delnice	948 " — "
Kreditne delnice	368 " 75 "
London vista	119 " 45 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 67 1/2 "
50 mark	11 " 73 "
20 frankov	9 " 51 1/4 "
Italijanski bankovci	45 " 40 "
C. kr. cekini	5 " 63 "

Dne 24. julija 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	159 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189 " — "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 " 50 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99 " 70 "
Kreditne srečke po 100 gld.	200 " 25 "
Ljubljanske srečke	22 " 25 "
Budolfove srečke po 10 gld.	25 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	162 " 25 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	473 " — "
Papirnat rubelj	1 " 26 1/2 "

Žalujemo srcecm naznanjamo vsem sorodni-
kom, prijateljem in znancem tužno vest, da se je
Bogu vsemogočemu dopadlo, ljubeznjivo ženo, ozi-
roma hčer, sestro, svakinjo in teto, gospo

Vekoslavo Vertnik

danes ob 1/10. uri dopoldne, po dolgi in mučni
bolezni, prevideno s sv. zakramenti za umirajoče,
v boljše življenje poklicati.
Pogreb bo v torek, dne 27. t. m., popolu-
dne ob 6. uri iz mrtvašnice na pokopališču.
Sv. maše zadušnice brale se bodo v farni
cerkvi sv. Petra,
Nepozabna ranjka se priporoča v pobožen in
blag spomin.

V Ljubljani, dne 25. julija 1897.

(1091)

Žalujoči ostali.

Brez posebnega naznanila.

Išče se

(1085—1)

mala soba

brez oprave, pritlično, na ulico, s posebnim vhodom,
blizu pošte. Oglase vzprejema upravništvo tega lista.

Pošten in dobro izvežban

mesarski pomočnik

vzprejme se takoj za dobro plačo v službo. Pis-
mene ponudbe na **Nikola Preča**, mesarja v
Karlovcu.

(1086—1)

Prostovoljna prodaja.

Hiši v Ljubljani

št. 5 na Žabjaku in št. 9 v Rožnih uli-
cah sta pod ugodnimi pogoji iz proste
roke na prodaj.

(1087—1)

Natančni pogoji poizvedo se v pisarni gospoda
Ivana Gogole, c. kr. notarja v Ljubljani.

Teodorja Gunkel-a

cesarja Franc-Jožefa toplice

v Laškem.

(1059—5)

Vroče thérme. Prijetno poletno biva-
lišče. Kopelji v Savinji.

Potresa doslej še ni bilo tam.

Ubežal je kanarček

(bastard) v soboto v Igriških ulicah št. 2.
Pošteni vlovitelj se prosi, da ga proti dobri
nagradi odda v omenjenem stanovanji.

(1088)

Učenec

(1066—2)

se vzprejme v prodajalnico z mnogovrstnim blagom.
Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Dvonadstropna hiša

v Ljubljani

proda se iz proste roke pod ugodnimi pogoji.

Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“.

(1084—1)

Stanovanje

obstoječe iz 5 sob, kuhinje, poselske sobe in drugih
pritiklin, se odda s 1 avgustom t. l. Pred ško-
fijo št. 1, II. nadstr. Več se izve istotam.

(1082—3)

Resna ženitna ponudba.

Samostalen trgovec, kateri ima še 2 drugi koncesiji,
v dobrih razmerah, star 25 let, želi se poročiti s pošteno
gospodičino z 19—25 leti, katera zna poleg slovenskega še
nekaj drugih jezikov in ima vsaj 500 gld. premoženja ter
je voljna pomagati pri gospodarstvu. Tajnost zagotovljena.
Resne ponudbe s fotografijo se prosi pod **T. S. L. 71**
Ljubljana poste restante.

(1074—2)

Prodaja vina.

Dne 29. julija t. l. ob 9. uri do-
poldne prodajala se bodo v Mostah št. 3
(poleg Ljubljane) stara vina s posodo vred.
Kupci se uljudno vabijo.

Spoštovanjem

Ivan Gostinčar.

(1042—4)

Prof. dr. L. Roesler, ravnatelj
c. kr. kemično-fiziološkega poskušali-
šča za vino- in sadjerejo v Klosterneu-
burgu pri Dunaju, je

II. (508—8)

železnato vino

lekarnarja **PICCOLI**-ja v Ljubljani

kemično preiskal in našel, da ima za to porabljeni
izborni vino dostavek lahko prebavljivega železnega
preparata in torej v vseh onih slučajih, v katerih se
mora vzeti takšen preparat, prav dobro služi.

Edvard Zelenka

Franja Zelenka rojena **Roth**

— poročena. —

(1083)

Ljubljana

dne 26. julija 1897.

Tržič

Mesto vsacega posebnega naznanila.

Naznanilo.

Odproda se od graščine **Bokavce** več zemlji-
ških parcel:

njiv, travnikov in gozdov

ležečih v **Kozarjih** in okolici, ter

nekaj hiš

ravno tam.

Kupci so vabljeni, da pridejo

na dan **29. julija t. l. ob 9. uri dopoldne**

v **Kozarje**, in stavijo na licu mesta svoje ponudbe.

Natančneje se izve pri g. dr. **Franu Vok-u**, c. kr. notarju
v Ljubljani.

(1075—2)

Najtečnejša umetna hrana otrokom

je, kakor splošno priznavajo zdravniki, popolnoma škroba prosta

Frana Giacomelli-ja

I. dunajska otroška redilna moka

dobavitelja društva c. kr. državnih uradnikov avstrijskih

Dunaj, XV/1, Robert Hamerlinggasse 1.

Ogromna množina spričeval in priznanih pisem.

Velika škatlja 80 kr., majhna 45 kr.

(880—13)

Zaloga pri g. lekarnarju **M. Mardetschlaeger**-ju „pri zlatem orlu“ v Ljubljani,
Prešernov trg št. 2. Dalje v vseh lekarnah in drogerijah.

Conces. asekurančni bureau Franc Drenik

— v Ljubljani. —

Slavna ces. kralj. deželna vlada je meni podpisanemu, z od-
odlokom z dne 12. maja t. l., št. 4410, podelila koncesijo za usta-
novo asekurančne pisarne s pravico:

Posredovati in sprejemati zavarovalne ponudbe vsake
stroke to je: proti elementarnim škodam, za življenje, za
nezgode itd.;

zastopati zavarovalne družbe in zavarovance v slučajih
škod in drugih zadevah;

strokovno izvrševati zavarovalne ponudbe za premak-
ljivo imetje in stavbe vsakere vrste;

škodo pregledati, oceniti (likvidirati), za asekurančna
društva, ali mej njimi in strankami posredovati.

V obsegu predstojajočih pravic pričnem delovati ter se pripo-
ročam z vsem spotovanjem

Fr. Drenik,

Kongresni trg št. 3—II.

(1029—4)